

nih materijala, kao i pojedini centri. Između jugoslavenskih centara u Zagrebu je Hrvatsko filološko društvo izdalo zbornik »Prilozi, VII međunarodni kongres slavista Warszawa«, Zagreb, 1973, u Novom Sadu Filozofski fakultet predstavio se zbornikom »Referati za VII međunarodni kongres slavista u Varšavi«, Novi Sad, 1973, u Skopju Biblioteka Literaturen zbor štampala je »Referati na makedonskite slavisti za VII međunarodni slavistički kongres vo Varšava«, Skopje, 1973, a ostali jugoslavenski referati mogu se naći sabrani u raznim lingvističkim publikacijama, kao: Prilozi za književnost, jezik, istoriju i folklor, knj. XXXIX, Beograd, 1973; Radovi, Filozofski fakultet — Zadar, sv. 11, Razdio lingvističko-filološki (7), Zadar, 1973; Književni jezik, sv. 3—4, Odsjek za južnoslovenske jezike Filozofskog fakulteta u Sarajevu, Sarajevo, 1973, Slavistična revija, XXI, Ljubljana 1973, št. 2.

Ruski slavisti predstavili su se zbornikom: Slavjanskoe jazykoznanie, VII međunarodnyj s'jezd slavistov, Moskva, 1973, francuski sa: Communications de la délégation française, VII Congrès international des slavistes, Paris, 1973, zapadnonjemački sa: Slavistische Studien zum VII Internationalen Slavistenkongress in Warschau 1973, München, 1973, američki sa: American Contributions to the Seventh International Congress of Slavists, Warsaw, August 21—27, 1973, University of Michigan, 1973, talijanski sa: VII congresso internazionale degli slavisti, Varsavia, agosto 1973, Ricerche slavistiche, Roma, 1973.

Separati su najčešće već ranije štampani u raznim lingvističkim i slavističkim časopisima, npr.: Zeitschrift für Slawistik, knj. XVIII, Berlin, 1973; Scandoslavica, knj. XIX, Kopenhagen, 1973; The Slavonic and East European Review, knj. VI, Cambridge, 1973.

Na Kongresu su održane i sjednice svih međunarodnih komisija, i to 25. VIII, između ostalih i Komisije za Rječnik crkvenoslavenskog jezika, kojoj je predsjedavao F. Mareš, pošto je J. Kurz, raniji predsjednik Komisije, u međuvremenu umro. Tom prilikom izabrano je i novo predsjedništvo Komisije i zacrtane

nove smjernice rada, pošto je svaka nacionalna komisija prethodno podnijela svoj izvještaj.

Ogroman broj referata i saopštenja, žive i konstruktivne diskusije, primjena novih lingvističkih metoda i novih lingvističkih teorija u brojnim referatima — sve je to karakteriziralo posljednji slavistički kongres. Nadati se je da će i slijedeći, koji treba da se održi u Jugoslaviji 1978. godine, u Zagrebu i Ljubljani, biti na još višem nivou, te da će izazvati u slavističkom svijetu jednak interes i biti isto toliko plodotvoran kao što je bio i Kongres u Varšavi 1973.

Dr Herta Kuna

RADNOJ GRUPI STAROSLAVENSKOG INSTITUTA PODIJELJENA NAGRADA »BOŽIDAR ADŽIJA«

Radna grupa Staroslavenskog instituta: Biserka Grabar, Anica Nazor, Marija Pantelić — nagrađena je godine 1973. republikom nagradom za znanstveni rad »Božidar Adžija« za djelo Missale Herivoiae Ducis Spalatensis Croatico-glagoliticum I/II (glavni urednik Vjekoslav Štefanić). Odbor za dodjelu nagrada znanstvenim radnicima tim je povodom dao ovo obrazloženje:

»Zahvaljujući djelatnosti ove radne grupe objavljeno je faksimilirano izdanje najljepšeg kodeksa hrvatskoglagolske književnosti. Ovaj tehnički savršeno izveden posao popraćen je preciznom transliteracijom 242 folija izvornika, bogatim tekstološkokritičkim (praktičnim) aparatom koji pruža sve relevantne varijante iz još 3 značajna glagoljaška misalska kodeksa, te kraćim studijama o svim bitnim problemima vezanim uz rukopis. To je impozantan poduhvat na visokoznanstvenoj razini do kakva se ne dolazi često ni u većim sredinama. U stvari njime je na 544 strane potpuno obrađen tekst ne jednog, već četiri velika rukopisna kodeksa hrvatske književnosti XIV do XV stoljeća. Respektirajući još od Jagićevih dana poznatu činjenicu da je Butko, pisac Hrvojeva misala (nastalog oko godine 1404.) u znatnoj mjeri pomladio crkvenoslavenski jezik svog rukopisa, mora se primijetiti da je sa-

da, kada možemo u cijelosti uporediti jezik Hrvojeva i npr. najstarijeg hrvatskoglagoljskog misala, znatno olakšan upravo studij složenih evolutivnih tendencija u strukturi hrvatskog tipa crkvenoslavenskog jezika. Ovako široko zahvaćena i obrađena građa otvara istovremeno mogućnost raspravljanja ne samo o shvaćanju norme crkvenoslavenskog jezika u pojedinim fazama između 14—15 stoljeća nego i o poimanju izražajne funkcionalnosti određenih kategorija kod raznih autora. Valja ovdje napomenuti da tek medievista koji se bavi i tekstologijom može procijeniti veličinu napora uložениh u detektiranje varijanata, utvrđivanje odnosa prema latinskom i grčkom biblijskom tekstu (u parakritičkom kontekstu). Još je teže od toga — iako u prvi mah tako ne izgleda — ipak nešto što predstavlja preduvjet same prakse kritike teksta i što je u ovom velikom poslu izuzetno uspješno riješeno, a to je konstituiranje principa metodologije tekstološke raščlambe. Očita je najneposrednija korist od ovog rada za sustavni lingvistički studij glagoljaške liturgijske književnosti (posredno i neliturgijske) koji je — tek u začetku. Iz drugih aspekata, međutim, otvara se Misalom široka lepeza problema nagovještenih posebno u zaključnim raspravama: od onih s područja liturgike, kulturne i književne povijesti, muzikologije i folkloristike do povijesti umjetno-

sti — ponaosob. Raskošna iluminacija tog kodeksa — 98 minijatura i 380 inicijala — predstavlja značajnu stranicu naše medievalne povijesti umjetnosti. I to naročito zbog činjenice što je — prema rezultatima recentnih studija — iluminator bio domaći majstor, a ne kao što se mislilo došljak iz Toskane. Upravo u toj poticajnosti nekih od zaključnih rasprava, u donošenju originalnih rješenja, nagovještaju specifične problematike je također jedna od markantnih kvaliteta ovog poduhvata.«

**PREDSJEDNIKU TITU PREDAN
PRIMJERAK IZDANJA
HRVOJEVA MISALA**

Dne 9. siječnja 1974. predsjednik SFR Jugoslavije Josip Broz Tito primio je na Brdu kod Kranja predstavnik izdavačke kuće Mladinska knjiga iz Ljubljane i Staroslavenskog instituta, koji su mu tom prilikom poklonili primjerak zajedničkog izdanja Hrvojeva misala. Predsjednik se obradovao poklonu i s velikim zanimanjem listao je prvu i drugu knjigu. Zanimao se također za povijest rukopisa, njegovu sudbinu, divio se tehnicu kojom je original reproduciran i pohvalio napore koji su oko izdanja uloženi. Jednako se zanimao za rad Instituta i izdavačku djelatnost Mladinske knjige.

U.